

Sygn. akt IV KK 79/17

POSTANOWIENIE

Dnia 30 marca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziielewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 30 marca 2017 r.

sprawy **A. D.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k. i innych

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 4 sierpnia 2016 r., sygn. akt II AKa (...)

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w K.

z dnia 18 grudnia 2015 r., sygn. akt III K (...)

**oddala kasację jako oczywiście bezzasadną, a kosztami
sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża skazanego.**

UZASADNIENIE

Kasacja obrońcy skazanego A. D. jest oczywiście bezzasadna, w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k.

Analiza treści zarzutów i części motywacyjnej kasacji wskazuje, że jej Autor kwestionuje jakość dokonanej przez Sąd Apelacyjny w (...) kontroli odwoławczej wyroku Sądu I instancji oraz jej efekt. Zarzuty kasacji sprowadzają się do wykazania, że Sąd Apelacyjny w (...) nie rozważył w należyty sposób zarzutów i wniosków sformułowanych w apelacji obrońcy skazanego. Zapewne tak sformułowane zarzuty są wynikiem niedostatecznej lektury uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Sąd Apelacyjny w (...) po przeprowadzeniu kontroli instancyjnej, zaaprobował w pełni dokonaną przez Sąd Okręgowy w K. ocenę dowodów, odwołując się do argumentacji tego Sądu. Treść uzasadnienia wyroku jednoznacznie przekonuje, że Sąd Apelacyjny w (...) nie dokonał żadnej zmiany

ustaleń faktycznych, a jedynie ponownej oceny ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd I instancji. Co istotne, Sąd Apelacyjny w (...) rozważył wszystkie zarzuty i wnioski podniesione w apelacji. W pisemnych motywach zaskarżonego wyroku wskazał czym kierował się wydając wyrok i przekonująco umotywowował przyczyny nie podzielenia zarzutów i wniosków apelacji. Przekonuje o tym kompleksowa, a nie wybiórcza, jak to czyni Autor kasacji, analiza uzasadnienia wyroku tego Sądu. Uczynił to zgodnie z wymogami art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. Sąd Najwyższy w pełni akceptując, prezentowaną w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego w (...), ocenę prawną poszczególnych, podnoszonych w skardze zarzutów, nie widzi potrzeby jej przytaczania w uzasadnieniu niniejszego postanowienia.

Nie jest zasadny również zarzut odnoszący, się do naruszenia art. 453 § 2 k.p.k. Słusznie wskazano w pisemnej odpowiedzi na kasację, że wyjaśnienia złożone przez A. D. w pismach z dnia 30 marca 2016 r. oraz z 4 kwietnia 2016 r. nie stanowią dodatkowych środków dowodowych, a jedynie uzupełnienie argumentacji podniesionej w apelacji pochodzącej od strony (tak też. T. Grzegorzczak, J. Tylman, Polskie postępowanie karne, Warszawa 2005, s. 797; D. Świecki, Kodeks postępowania karnego. Komentarz. Tom. II, D. Świecki (red.), Warszawa 2015, s. 265-266; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 maja 2005 r., V KK 432/04, OSNKW 2005, z. 7-8, poz. 73). Wobec tego, jeżeli żadne z tych pism nie stanowiło apelacji, to brak szczegółowego odniesienia się do nich przez Sąd *ad quem* i ujawnienie ich w trybie art. 394 § 2 k.p.k. nie sposób łączyć z naruszeniem art. 453 § 2 k.p.k. Trafnie też zauważono w odpowiedzi na kasację, że głównym forum przeprowadzenia dowodu z wyjaśnień oskarżonego jest postępowanie przygotowawcze i rozprawa główna. Podkreślenia wymaga również okoliczność, że skazany A. D. był obecny praktycznie na każdej rozprawie i wielokrotnie składał obszernie i bardzo drobiazgowo wyjaśnienia.

Za oczywiście bezzasadny należy również uznać zarzut ujęty w pkt. 3 kasacji, tj. zarzut rażącego naruszenia art. 2 § 2 k.p.k. w zw. z art. 368 k.p.k. Przyznać należy rację skarżącemu, że w oświadczeniu skazanego z dnia 30 marca 2016 r. został zawarty wniosek dowodowy, mający wykazać, iż skazany terminowo realizował zobowiązania wynikające z umów kredytowych. Prawdą jest również to,

że Sąd Apelacyjny w (...) w uzasadnieniu swojego orzeczenia do tak postawionego wniosku skazanego wprost się nie ustosunkował. Jednakże zwrócić uwagę należy na okoliczność, że tożsama argumentacja dotycząca kwestii terminowej realizacji zobowiązań kredytowych powołana została, w apelacji obrońcy skazanego, do której to kwestii Sąd Apelacyjny w (...) odniósł się w sposób wyczerpujący w swym uzasadnieniu. Wobec powyższego trudno zatem uznać, by uchybienie to miało charakter rażący, a nadto wywołujący istotny wpływ na treść zaskarżonego kasacją rozstrzygnięcia.

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy z mocy art. 535 § 3 k.p.k., orzekł jak w postanowieniu.